

**„Mějme zájem jeden o druhého a povzbuzujme se k lásce a k
dobrým skutkům.“
Židům 10, 24.**

ilustrační kresba
jindřich OLEŠ

Listopad 2024

CASD Valašské Meziříčí

www.valasskemezirici.casd.cz

Úkoly – Evangelium podle Jana

- 2.11. – Svědkové Krista jako Mesiáše
- 9.11. – Další svědectví o Ježíši
- 16.11. – Blahoslavení, kteří věří
- 23.11. – Naplnění starozákonních proroctví
- 30.11. – Zdroj života

Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel SŠ	Kázání
2.11.	Tyšerová	Jan Majer st.
9.11.	Tomanec	Pimek
16.11.	Společná bohoslužba Vsetín - ADRA	
23.11.	Chárová	Kubičik
30.11.	Mroček	Dona

Blahopřání k narozeninám

- 4.11. – Tomáš Češek
- 13.11. – Elen Jančová

ADRA Klub zdraví informuje

14.listopadu 2024 v 17.30 hodin malý sál Knihovny – beseda Ing. Jaromíra Vykoukala „Izrael před 7.říjnem 2023, 7.října a po něm“

28.listopadu 2024 v 17.30 hodin malý sál Knihovny – cestopisná beseda a autorské čtení Lucie Janíkové z knihy „Poslední léto – cesta, která mi změnila život“

Číslo účtu a variabilní symboly – sbor CASD

Valašské Meziříčí

Číslo účtu sboru - **1763654349/0800**

Variabilní symboly:

• desátek	10063
• dar pro sbor	11063
• misie	1063
• 13. sobota	13063
• stavební fond	44063
• sociální fond	20063
• ADRA	222063

QR kódy pro platbu darů 2024

QR Platba

Dar pro misii 50,- Kč

QR Platba

Dar pro sbor 50,- Kč

ID datové schránky : **emcve2i**

Sbor Církve adventistů sedmého dne Valašské Meziříčí

AKCE V LISTOPADU

2.11. – 9.11. – Modlitební týden

10.11. – 16.11. – e-Modlitební týden mládeže

9.11. – akce Jindry Oleše – „Ježíš má rád umění“

16.11. – společná bohoslužba Vsetín - ADRA

Shrnutí sobotních úkolů za měsíc říjen

1. Znamení, která ukazují cestu

Zázraky vedou k hlubšímu poznání Ježíše jako Mesiáše. Proměna vody ve víno, uzdravení nemocného chlapce, a potvrzení otcovy víry. Je *každá nemoc přímým následkem konkrétních hříchů v našem životě?* Zázračné uzdravení bylo dostatečným důvodem pro chválení Boha. Ježíšovým žalobcům odhalila kontrast mezi službou druhým a zaměřením se na sebe. Ježíš každého nabádá, aby vstal. Nemáme čekat, až se budeme cítit zdraví. Máme se rozhodnout. On nám dá sílu i zdraví.

2. Znamení Kristova božství

Nasyčení zástupu nabízí paralelu s Mojžíšem. Lidé říkali, že Ježíš je „*Prorok, který měl přijít na svět*“. Šlo jim o uspokojení životní potřeby. Ježíš ale obrátil jejich mysl na chléb z nebe. Uzdravení slepého vyvolalo diskusi, zda Ježíš byl poslán od Boha. Slepému to bylo stále jasnější, farizeové byli zmatenější a zaslepenější. Ježíš je Světlo světa. Žel, že někteří lidé milují spíše tmu. Na Lazarovi Ježíš dokázal, že je Vzkříšení a Život. Mnozí uvěřili, náboženští vůdci se rozhodli Ježíše zabít. Kristův život je v jeho slově. Proto bychom měli pečlivě zkoumat Bibli.

3. Prolog: Na počátku

Pravda o Ježíši sahá před stvoření. Je Slovem, je Bohem, je Stvořitelem, existuje věčně. Jan nechtěl z abstraktního pojmu vytvořit filozofický směr. „*Logos*“, je osoba, Ježíš Kristus, který se stal tělem a přebýval mezi námi. Ježíš je pravým světlem, které osvěcuje každého člověka. Ne každý ho ale přijímá. Existují dvě skupiny lidí: věřící a nevěřící. „*Věřit*“ znamená aktivně prožívat křesťanství. Nejen přijímat věrouku. Evangelium zdůrazňuje Ježíšovu slávu. Je ironií, že se projevuje v jeho největší hanbě. Šalomoun ztotožňuje Ježíše s „*Moudrostí*“. Dalšími synonymy jsou „*Světlo*“, „*Sláva*“, „*Dobrota*“ a „*Láska*“. Když se dotkne našich srdcí, začneme pociťovat lítost nad svým nesprávným životem.

4. Svědkové Krista jako Mesiáše

Mnoho významných lidí vydalo svědectví o Ježíšově totožnosti. Skutečným a mnohem důležitějším **svědectvím** je svědectví samotného Ježíše, za koho se pokládal on a svědectví Otce a Ducha Svatého. Důležité jsou rovněž odkazy na Písmo. Jan Křtitel, nebyl Mesiášem. Nebyl Světlem, ale byl poslán od Boha, aby připravil lidi na příchod Mesiáše. Brzy se mnoho lidí rozhodlo následovat Ježíše a zatoužili podělit se o svou zkušenost s dalšími. Také Nikodémovo svědectví hraje v evangeliu důležitou roli. Musíme začít zkoumat Písmo jinak a nechal se vést Duchem svatým.

Jubilantka Simonka Kimlerová - 50

O některých lidech se píše špatně. Jedná se o pár jedinců, u nichž se jen velice obtížně hledá chyba. Neprovází je průšvihy, pořád se usmívají, jsou pracovití a všechno vydrží. Simona je jedna z takových. Když ji před léty Petr přivedl do sboru, ostatní mládenci bledli závistí. Pamatuji si nejen na jejich svatbu, ale především na poněkud netradiční svatební cestu. Jeli s ostatními brigádníky v zavazadlovém prostoru velké dodávky do Bosny a celých příštích čtrnáct dní pak v barvách české Adry zvelebovali nedostavěný domek rodiny Kruškových, která během války přišla o maminku a dvě děti. Když se o pár let později přehnala Čechami stoletá voda, Kimlerovic dvojka tam samozřejmě také nemohla chybět. V Křešicích na Litoměřicku, kde hladina Labe vystoupala do prvního patra některých domů, pomáhali s otloukáním omítek, odklizením

harampádí a Simča, coby zdravotní sestra, byla také začleněna do speciálního týmu, který nejvíce postiženým poskytoval psychosociální pomoc. A protože mladí Kimlerovi dobře věděli, že nejen prací živí jest člověk, vyrazili s námi na společné vandry či asistovali jako doprovod při některých cyklistických akcích. Pak přišly na svět děti a s nimi docela jiné starosti. Také roli maminky zvládala Simona se svým permanentním úsměvem. Ale největší obdiv si vysloužila během nemoci a následného úmrtí svého manžela Petra. A to, jak nezáviděníhodnou situaci zvládá i dva roky poté, to většině pozorovatelů hlava

nebere. Je nad slunce jasné, že tu svou úlohu hraje osobní víra v živého Boha. Nedokazuje ji chytrými řečmi, ale praktickým životem. Pokud by současný autor nových Přísloví položil povědomou otázku „Ženu statečnou kdo nalezne?“, odpověď by byla nasnadě: Valašskomeziříčský sbor v podobě Simony Kimlerové.

Franta Tomanec

I když ještě Petr žil vždycky mi vedle něho připadala tichá nenápadná hodná milá. A moje domněnky se potvrdily jednou v sobotu, kdy jsme se s Kájou potřebovali dostat do pečováků za tetou Roseckou. Byla ochotná nás autem vzít až před pečovák. Jinak nemám více zážitků, ale i ten jeden stačí. Simonko, přeji ti k narozeninám hodně zdraví štěstí v Pánu Ježíši, radost, pokoj v srdci a hlavně Boží požehnání 😊 ♡.

Dana Klečková

Přemýšlím, co napsat o Simče. Myslím si, že Simona stojí oběma nohama pevně na zemi. Pán Bůh jí dal šťastnou a optimistickou povahu, aby zvládla všechno, co jí v životě potkalo. Petrova dlouhá nemoc a jeho odchod z tohoto světa jí dal zabrat. Ale vraťme se k veselejším vzpomínkám. Na návštěvy u mladých

Kimlerů v domečku a na zahrádce v Lipníku nebo později v novém bytu v Hranicích, kde je tak útulno. Vždy s dobrým jídlem. Na to, jak se narodil Ondra a později Stázinka. Na ADRA rallye, kde Simča doplnila náš tým, který dělal zázemí cyklistům. (Momentka z rallye: Zdenka: "Jak můžeš Simčo vydržet s takovým cholerem, jako je Petr?" Simona: "Já vím, ale když on je na druhé straně tak

hodný!") Na to, jak jsme byli na výletě v Horní Plané. Na všechna ta agapé, kde jsme jedli její slavný čočkový salát a Simča se automaticky a ochotně zapojila do přípravy jídla a umývání nádobí. Také budu ráda

vzpomínat na nedávnou oslavu jejich kulatin. Zkrátka Simona je holka do party. Přeji Simoně i jejím dětem mnoho a mnoho Božího požehnání. Jsem moc ráda, že se můžeme setkávat v našem malém společenství a věřím, že to tak bude i jednou na věčnosti.

Květa Tyšerová

Psát o někom, kdo je nám blízký, je moc těžké. O některých věcech se ani psát moc nedá. Obdivuji Simonu pro mnoho věcí. Je neuvěřitelně silná osoba a ani se mi nechce věřit, co všechno v poslední době dokázala a stále dokazuje. Je to spousta drobností i velkých věcí. Nedovedu si představit sebe na jejím místě. O detailech se tady nebudu rozepisovat, myslím, že každý si na něco vzpomene. Hlavně doufám, že to všichni kolem vnímají podobně a taky Simoně přejí Boží ochranu a hlavně pevné zdraví a optimismus do dalších dní.

Zdeňka Pimková

Simonka je typ ženy, kterou musí každý bez zaváhání okamžitě nazvat skvělou kamarádkou. Zním ji jedině jako usměvavou, přátelskou, ochotnou

naslouchat, pomáhat. Nepamatuji si, že bych ji slyšela o někom mluvit nepěkně, že by si na něco nebo někoho stěžovala, či byla rozezlena, že by se s někým nesnesla. Každý výlet, výšlap či babinec, kterého se zúčastnila, byl díky ní sluníčkový.

Kromě zvonivého smíchu a pozitivní nálady i v okamžicích těžkých vyniká neskutečnou pracovitostí. V dobách, kdy jsem ji ještě neznala, jezdila pomáhat do oblastí zasažených válkou, bídou či povodněmi. Nevyhnula se jediné sborové brigádě, při společných agapé je to právě ona, kdo se bez zaváhání hrne k obsluhování ostatních a

následně ke dřezu. Vzpomínám na jeden sborový úklid, kdy šla sama umývat obrovské skleněné stěny modlitebny z venku. Umyla všechna pole, a zatím co jiná sestra za současného povídání umyla z vnitřní strany jen dvě, naše Simča stihla umýt ještě i všechna zbývající vnitřní. A u toho se tvářila, že to vlastně ani práce není.

Simonka prožila těžké období a zůstala sama s dětmi, ale i to zvládla neskutečně. Má můj obrovský obdiv. Moc jí k jejím kulatinám přeji Boží požehnání, protože ona si ho skutečně zaslouží. Boží ochranu, protože tu ve své těžké situaci potřebuje. Lásku všech jejích blízkých, takovou jakou ona sama rozdává. Mnoho radosti, pokoj a spokojenost. Simonko máme tě rádi.

Iva Chárová

*Srdečně Vás zveme na slavnostní
bohoslužbu k příležitosti výročí*

90 let

sboru CASD Frenštát p. R.

kazatel Hynek Dona

---

16. listopadu 2024 - 9:30 hod.

Sbor církve adventistů sedmého dne

Frenštát pod Radhoštěm

U Tírny 1140

**“TRÁVA USYCHÁ, KVĚT
VADNE, ALE SLOVO BOHA
NAŠEHO JE STÁLÉ
NAVĚKY“. IZ. 40, 8**

Pozitivní „kapky“ z povodní – misijní poslání k nám

Měla jsem možnost společně provádět monitoringové šetření u některých vodou poškozených obyvatel poblíž Ostravy. To šetření spočívá v navázání kontaktu, zjištění rodinné situace, situace poškozené nemovitosti, zjištění finanční situace i sociální situace. Byli jsme rádi za možnost alespoň trochu poznat individuálně jednotlivé lidi, jejich vnímání, prožitky, nastavení.

Při otázce „Jak se máte? Jak to všechno zvládáte?“ Téměř ze 100 procent zaznívala odpověď „Jsou lidé, kteří jsou na tom hůře.“ Mezi řádky a někdy souběžně zaznívala odpověď „Jsme rádi za to, co zůstalo.“ „Jsme vděční za to, co máme, protože některým nezůstalo ani to.“ Jakoby paradoxně to, že je někdo na tom hůře jim pomohlo k tomu, že jim bylo lépe – tedy uvědomění si toho, že já ještě něco mám a jsem za to rád.

U některých lidí (a ani ti nebyli zasaženi málo) zaznívalo uvědomění si možnosti volby – buď si budu stěžovat a sedět s rukama v klíně a vidět jen to negativní, anebo se zvednu, a začnu pro zlepšení situace něco dělat a hledat byť úsměvné pozitiva v celém neštěstí, abych se se vším lépe vyrovnal. Např. „Ta fialová barva, kterou jsme si vymalovali ložnici, se mi stejně úplně nelíbila.“ „I když jsme měli dlažbu položenou teprve dva roky, už se dá zas vybrat i pěknější.“ „Pořídili jsme si na důchod pěknou sedačku za 60.000,--, že už nám vydrží. No, splatili jsme ji právě. Tak víme, že nám bude teď stačit i nějaká levnější.“ „Dokončili jsme stavbu domu, tak jsme zjistili, že těch 35 cm polystyrenu jako izolace podlahy je moc – dáme jen 10 cm – nebude to tak nadlehčeno.“

Bylo fajn se s těmi lidmi i pousmát, podívat se už s mírným odstupem času, i když bezprostředně při povodních byly slzy. Slyšeli jsme od jednoho moudrého muže v nejlepších letech: „Člověk má vždy nebo téměř vždy možnost volby, jak se k dané situaci postaví. Víra a pozitivní myšlení vždy přinesou lepší výsledky i lepší zvládnutí situace než negativní postoj.“

A tak si říkám, že každý z nás zažívá různé mimořádné události ve svém životě, které se na nás přiřítí, aniž bychom se dokázali někdy připravit, častokrát nás právě dokážou překvapit, protože přijdou neohlášeně a nevítaně.

Přichází čas smutku, pláče a taky čas se postavit na nohy – dříve či později, každému, jak je dáno. Pozvednout oči k nebi a vyjít s vděčností za to, co zůstalo, za to, co jsem měla či mám, za to, co nechci vlastní vinou ztratit. Snažit se zachránit, byť to málo, ale udělat, co mohu, protože zpět některé věci, slova, skutky již nevezmu. „Udělat protipovodňové opatření, protože vím, že voda

přichází – a ta stoletá přichází třeba každých pět let.“ Tedy vím, že život není vždy jen o sluníčku, ale že i ty bouře mohou přijít a ničit. A protože nepřítel ví, že se mu krátí čas, utočí čím dál častěji.

Jeden den, na závěr všech návštěv, přišla mladá paní. Krásně usměvavá a vděčná. Řekla, že by ráda, aby peníze byly darovány raději někomu, kdo to potřebuje více. Oni se s manželem na základě předpovědí připravili, stěhovali několik dnů věci do patra výše – i když byly velké a těžké. Byli rádi, že měli jen zatopenou určitou část domu, kde přijdou jen opravit podlahy a dát do určité výše nové omítky. Připravili by se stejně znovu a zas přestože obytná plocha byla ušetřena o 2 cm (voda vykulminovala 2 cm pod schodem, kde začínala další plocha domu). Kdo je připraven, není zaskočen.

Kéž i toto je nám povzbuzením vzhledem k našim očekáváním blízkého příchodu Pána Ježíše.

Díky Pane za zkušenosti, které nás posunou v životě dál a přiblíží k Tobě a poznávání Tvých úmyslů s námi. I když nás někdy zaskočí a zraní, pomoz nám hledat a vidět dobro. Protože TY jsi DOBRÝ.

Lidka Obadalová

Distillations

Written by Nathan Davis Pitchford

There is a little garden in every jungle.

There is a little jungle in every garden.

There is a touch of pain in every pleasure.

There is a touch of pleasure in every pain.

There is a seed of end in every beginning.

There is a seed of beginning in every end.

V každé džungli je malá zahrada.

V každé zahradě je malá džungle.

V každém potěšení je dotek bolesti.

V každé bolesti je dotek potěšení.

V každém začátku je semínko konce.

V každém konci je semínko začátku.

přeložil Ján Petrovič

Díkuvzdání 2024

S nadcházejícím podzimem pravidelně prožíváme „výjezdní“ bohoslužbu Díkuvzdání, na kterou se moc těšíme. Letos připadla na 5. října a šéfce KD Soni Mročkové se po několika letech podařilo zajistit budovu památníku bratří Strnadlů v Trojanovicích. To místo máme velmi rádi, ale protože se zde prováděla rekonstrukce kuchyňky a stavba nových kachlových kamen, museli jsme v minulosti vzít za vděk jinými prostorami.

Letos nám trochu nepřálo počasí. Mlhou zahalené Trojanovice ověncené zlátnoucím listím ale měly také své kouzlo, a po pravdě – vůbec nám jemné mrholení nevadilo. Alespoň byl důvod vyzkoušet

nová kachlová kamna. Není nic příjemnějšího, než praskání hořícího dřeva a teplo rozlévající se po místnosti zbudované ve stylu tradiční valašské chalupy. Díkuvzdání prožíváme většinou s našimi milými sourozenci ze sboru Kateřinice. Přijeli i letos. Jizba nám stačila tak akorát. Usazení za dřevěnými stoly jsme si nejprve probrali úkol s vedoucím sobotní školy Milošem Mročkem. Ač jí chtěl původně pouze odpřednášet, studia chtějí bráškové a sestry se nakonec domohli společné diskuse. Pozvání do Trojanovic přijal bratr Lukáš Jureček, který nám také posloužil kázáním z Božího slova. Na několika příkladech z Bible nám dokázal, že i když člověk prožívá trápení, nemoci, smrt blízkých či jiné nepříjemné události, má stále důvod Bohu děkovat a chválit Ho.

Tématem letošního setkání byly brambory, což znamená, že jsme se snažili vytvořit na občerstvení pokrmy převážně z této místní komodity. Ale objevilo se i maso a řada dalších dobrot. Kladným vztahem k jídlu je náš sbor pověstný, takže oběd nám přišel vhod a po bramborácích, bramborových salátech, bramborových lívancích, bramborové buchtě a dalších pochutinách se brzy zaprášilo. K tomu hrnek dobrého čaje a naše spokojenost neznala mezí.

I když se počasí stále nechtělo umoudřit, neodradilo většinu od procházky po nádherném okolí. A komu se zpoza teplé pece nechtělo, seděl s dobrou kávou a povídal si s ostatními.

Odpoledne bylo zaměřeno na chvály. Každý z nás sdělil přítomným, za co je v uplynulém roce Pánu vděčný, jakými dobrými cestami ho Bůh vedl. Je dobré si uvědomit, že to, co se může zdát jako „samozřejmost“ nebo „šťastná náhoda“ je ve skutečnosti dílem dobrých rukou našeho Stvořitele. Společná slova díky jsme zakončili modlitební chvilkou. Nakonec společně pronášená modlitba Páně letěla z našich otevřených srdcí vzhůru k nebesům.

Na co se vždy těšíme právě nastalo ! Tombola. Při ranním příchodu každý z nás

vložil do koše dárek, nebo i několik. Za to dostal lísteček s číslem. A ty se právě teď losovaly. Nikdo nezůstal opominut, ani ti, kdo na donesení dárku do tomboly zapoměli. Všichni dostali něco malého pro radost. Součástí tomboly se staly i výpěstky a z nich vytvořené produkty, které majitelé zahrádek a sadů umístili vedle kamen jako dekoraci. Hříby, ovoce, zelenina, bylinky, to vše bylo rozdáno. Moc děkujeme všem dárcům.

Jako každý rok i letos byla sobota Díkuvzdání velmi požehnaná. Užili jsme si společenství s Pánem i se sebou navzájem, potěšili se moudrým slovem kazatele, dobrým jídlem i dárečky. Ani se nám domů nechtělo. Ale venku už se připozdívá, je čas.

Děkujeme za organizaci skvělé soboty a budeme se těšit na příští rok. Doufáme, že opět v Trojanovicích.

Iva Chárová

PŘESTO

Lidé jsou nerozumní, nelogiční a egoističní.

Přesto je miluj.

Jestliže děláš něco dobrého, lidé tě budou napadat, že máš sobecké a postranní motivy.

Přesto dělej dobré věci.

Když máš úspěch, získáš falešné přátele a opravdové nepřátele.

Přesto se snaž uspět.

To dobré, co konáš, bude zítra zapomenuto.

Přesto dělej dobré věci.

Poctivost a upřímnost tě činí zranitelným.

Přesto usiluj o poctivost a upřímnost.

Co tě stálo léta práce, může být přes noc zničeno.

Přesto pokračuj v usilovné práci.

Lidé často potřebují pomoc, ale když jim pomůžeš, obrátí se proti tobě.

Přesto lidem pomáhej.

Dávej světu to nejlepší, co máš, a dostaneš ránu do zubů.

Přesto dávej světu to nejlepší, co máš.

Tato báseň visí v Dětském domově v Indii ve městě Shishu Bhavan u Kalkaty. Její autorkou je pravděpodobně Matka Tereza.

Bohoslužba Chuligánů

Po osmiměsíční odmlce se modlitebna opět zaplnila bezdomovci a jim podobnými individui. Důvodem dlouhé absence byla nemoc jejich uznávaného guru, Marka Hůště, zvaného Mefo. Tentokrát přišlo asi padesát až šedesát lidí. Kromě Valmezáků také chuligáni ze Vsetína, Rožnova a Kroměříže. Po obvyklém pohoštění a zpívaných chválách v podání mladé křesťanské dvojice došlo na autentické Boží slovo. Marek otevřel třetí kapitolu Skutků apoštolů, která mimo jiné přibližuje událost uzdravení žebrajícího ochrnutého muže. Petr a Jan, kteří do chrámu vstupovali k modlitbám, penězi neoplývali, a tak mu dali, co měli. Schopnost se okamžitě postavit na nohy. Ve jménu Ježíše Nazaretského.

Mefo hned po přečtení převedl příběh do aktuální situace. Zeptal se přítomných, jak dlouho už přežívají na ulici. Někdo řekl, že pět, jiný deset, jeden rekordman dokonce šestadvacet let. „A ten nešťastník, o němž jsme právě četli, somroval prakticky odjakživa. A přesto byl jeho úděl díky moci Ježíšova jména radikálně změněn! A stejně tak může z bryndy vytáhnout kohokoli z

vás!“, prohlásil Mefo. Potom obrátil pozornost na anglický nápis na svém tričku, God Is Not Finished With Me. „Bůh se mnou neskončil“, řekl, „přestože mi satan po celou dobu mého léčení tvrdil pravý opak. A neskončil ani s nikým z vás. Ať už jste v životě

vymastili cokoli. Pokud o to stojíte, má pro vás řešení!“ Bylo zajímavé číst ve tvářích naslouchajících. Nejméně jedna třetina přítomných visela Markovi na rtech. Jiní jen otupěle zírali kolem a u některých jedinců byl patrný vliv alkoholu. Kde jinde může na jedné scéně účinkovat spiritualita i spiritus? Jedině na chuligánské bohoslužbě! Závěr patřil opět moderním křesťanským chvalozpěvům. Někteří bezdomovci se přidali. A na závěr si vynutili jednu písničku, o níž tvrdili, že je to jejich hymna. Tady je její text:

*Odpustit hřích, zastavit lavinu, porazit smrt
Přišel jsi Ty, Beránek bez viny, vykoupit svět
Dokonáno jest! Dokonáno jest! Dokonáno jest! Amen*

*Podstoupit kříž, zaplatit za vinu, vytrpět trest
Přišel jsi Ty, vyhlásit zajatým radostnou zvěst
Dokonáno jest! Dokonáno Jest! Dokonáno jest! Amen*

Franta Tomanec

Mírák 2024 – „Navzdory“

Máme tu další podzim a s ním i další, každoročně tradiční, Mírák. Byl to již 40. ročník této oblíbené akce, kterou Bůh požehnal i před 40 lety, přestože se křesťané v této době nemohli svobodně scházet. Celé letošní téma se točilo kolem toho, že navzdory tomu, že život nevychází vždy podle našich představ, že máme pochyby a často padáme, Bůh je stálý a má plán.

Chválících bloků se letos ujala kapela *Heart of Worship* (v překladu Srdce uctívání) a sní i trochu známější kapela *České Chvály* – obě složené z talentovaných mládežníků naší církve a jejich vedení na chválách bylo jako vždy výjimečné. Jako řečníci do programu přispěli Jakub Chýlek, Kačka Popovych a Petr Pimek, kteří nás provedli tématem *Navzdory* a nasměrovali nás na správnou cestu k pochopení, o čem vlastně celý letošní Mírák je.

Nedílnou součástí tohoto sobotního dne byl také výborný oběd, stánek s merchem a také sbírka pro pomoc potřebným. Finance vybrané ve sbírce byly věnovány na základní školu v České Vsi, která byla letos

zasazena ničivými povodněmi, kdy rodiče i děti přišli o spoustu vybavení a my měli tu čest jim pomoci postavit se zpět na vlastní nohy. Víme, že vybraná částka ani zdaleka nepokryje všechny náklady, které budou rodiny muset vynaložit na opravy a vybavení pro děti, ale i tak věříme, že příspěvky vykouzlí malým školáčkům alespoň úsměv na tváři a vědomí, že Bůh je dobrý a nenechá

je v tom samotné.

Po hlavním programu už nás čekal jen tradiční Mírák bar, kde jsme si za speciální měnu „diamanty“ mohli koupit něco dobrého do bříška. Po nekonečných rozhovorech s kamarády byl čas se opět rozloučit. Celý den utekl jako voda a my se už teď těšíme na příští rok.

Matouš 11:28-30

„Pojďte ke mně, všichni upracovaní a obtěžkaní, a já vám dám odpočinout. Vezměte na sebe mé jho a učte se ode mě, neboť jsem mírný a pokorný v srdci, a vaše duše najdou odpočinutí. Mé jho je totiž příjemné a mé břemeno lehké.“

Adéla Vráblová

Modlitební týden

„A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozvážnému muži, který postavil svůj dům na skále. Tu spadl příval, přihnaly se vody, zvedla se vichřice, a vrhly se na ten dům; ale nespadlo, neboť měl základy na skále.“ (Mt 7,24.25)

Milé sestry, milí bratři a přátelé,

během letošního modlitebního týdne se zaměříme na Bibli. Chceme, aby byla centrem naší pozornosti, protože právě skrze ni k nám promlouvá Hospodin. Bible je Božím slovem, které nám přináší naději a radost, představuje nám Boha jako milujícího a hledajícího Otce, poodhaluje nám souvislosti a dává nám nahlédnout do toho, co je před námi. Bible je zdrojem pro každodenní utišení duchovního hladu, je světlem v chaotické a rozkolísané společnosti. Bible je nástrojem pro předávání evangelia těm, kteří ho doposud neslyšeli.

Hlavní myšlenkou tohoto týdne modliteb je rozhodnutí: „Chci jít a zvěstovat Boží slovo.“

Modlitební týden bude probíhat od 2. do 9. listopadu. V přednáškách se nezapomíná ani na naše děti. Bible je totiž Božím slovem i pro ně.

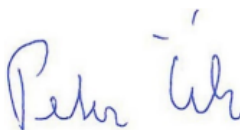
Přednášky jsou ke stažení na webu adventorion.cz ([Advent č. 8/2024](https://www.adventorion.cz)).

V sobotu 9. listopadu se bude konat sbírka modlitebního týdne pro celosvětové misijní projekty Generální konference.

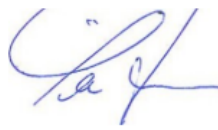
Přejeme Vám všem Boží požehnání ze vzájemného společenství, radost při studiu Božího slova a naplnění Božím Duchem při modlitebních setkáních.

David Čančík
tajemník

Peter Čík
předseda

Marek Šklra
hospodář

Rozpis modlitebních setkání sboru Valašské Meziříčí:

Neděle – Mročkovi

Pondělí – Tyšerovi

Úterý – Donovi

Středa – Pimkovi

Čtvrtek – sbor

Pátek – Chárovi

Začátek vždy v 18 hodin.

Beseda ADRA Klubu zdraví

Podvečer 3.října 2024 byl v našem klubu ve znamení studených zemí - Grónska a Islandu. Paní Nelly Billová nás pozvala na návštěvu prostřednictvím svých překrásných fotografií a vyprávění.

Největší ostrov na světě Grónsko uchvacuje svými fjordy, stále se odlamujícími a plujícími ledovci, pestrobarevnými domečky a přítomností velryb. Ač jde o území pokryté z 85% ledem, nese jméno Greenland - zelená země. Naproti

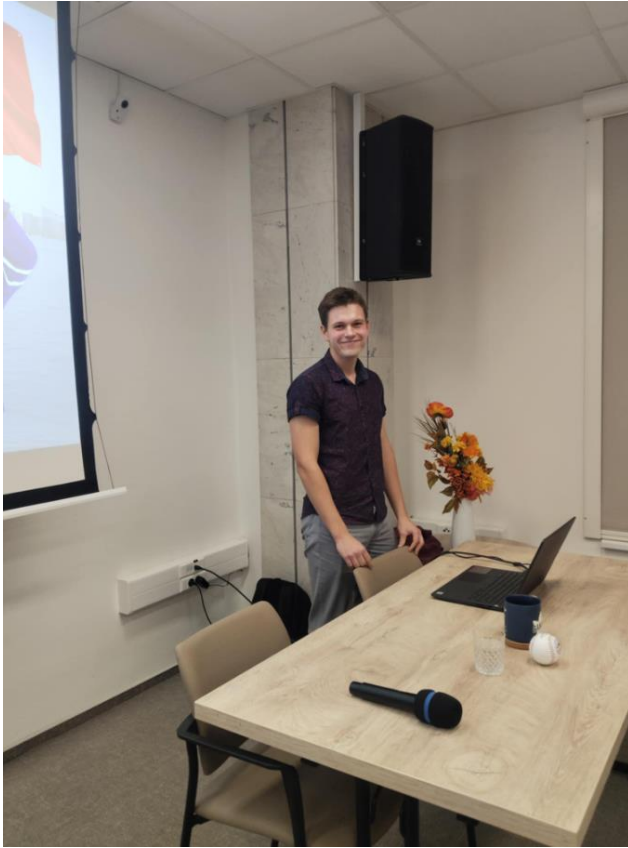

tomu Island - Iceland - země ledu, nás láká svými horkými prameny, zelenými pláněmi, množstvím činných sopek, barevnými horami, vodopády a gejzíry.

Paní Nelly Billová je velmi talentovaná fotografka a skvělá vypravěčka, ale především báječná muzikantka a skladatelka. Její beseda byla doplněna hudebním přednesem skupiny Corda Magico, která nám zahrála její autorské skladby inspirované pobytem v těchto dvou nádherných zemích. Návštěvníci besedy měli také možnost zakoupit její krásné fotografie vytištěné na plátně. A ten,

kdo besedu nestihl, se může těšit na její výstavu fotografií v Městská knihovna Valašské Meziříčí v novém roce.

Pozitivem současné doby je fakt, že mladí lidé dobře vyzbrojeni jazykovými znalostmi mohou kdykoliv vyrazit do zahraničí, ať už na výlet nebo na studijní pobyt. Blízko či v dáli – všude jsou hned doma a velmi dobře se orientují. Ukázkovým příkladem je Jenda Ondrášek, přednášející ze 17.října 2024, kterého známe spíše z vyprávění o putování k některému z moří, a to na kole. Tentokrát jsme se ale vydali spolu s ním letadlem do jihovýchodní Kanady.

Jenda zde prožil 5 týdnů a navštívil nejen Toronto, Ottawu, Detroit a Montréál, ale také Niagarské vodopády z americké i kanadské strany, a několik příhraničních měst USA. Všiml si nejen odlišností od našich měst, ale i života místních. Doporučil nám několik velmi zajímavých muzeí, prošli jsme řadu jinostranných čtvrtí, viděli moderní mrakodrapy stejně jako domy 200 let staré.

Vyprávění Jendy Ondráška bylo opět velmi zajímavé, a tak jako vždy ukončeno překvapením. Mohli

jsme se zúčastnit testu našich znalostí o Kanadě a pro výherce byla připravena také velmi zajímavá cena.

Je velmi milé, když náš Adra Klub zdraví navštíví celebrita, která je ochotna věnovat nám svůj čas. To štěstí jsme měli 31.října 2024. Naším hostem byl nesmírně milý, skromný a upovídaný Jaroslav Jindra, režisér, scénárista a kameraman ČT, autor nejednoho populárního cestopisného projektu. Doprovod mu jako vždy činil jeho věrný pes Bohoušek, který sledoval pozorněji než kdejaký člověčí posluchač povídání svého páníčka. Tentokrát nás pan Jindra pozval do Etiopie, země s nádhernou přírodou a přívětivými lidmi.

I když o této krajině čteme a slyšíme mnoho negativního, opak je pravdou. Rozmanitá země, ve které potkáte kultury jak moderní, tak prastaré, jako by zamrzlé v čase. Etiopie nás hned po příjezdu zaskočí jinak počítaným letopočtem, který se od našeho liší o 8 let, jiným počtem měsíců a dnů v nich

a také jiným časem, kdy podle místních začíná den – v 6 hodin našeho evropského času. Sever země je křesťansky založený, na jihu se octnete v divočině. Na fotografiích a videích pořízených dronem jsme mohli shlédnout kostely severoetiopského města Lalibela tesané do skal směrem shora dolů, a oslavu křesťanských svátků v nich. Viděli jsme nejnížší místo Afriky -125m.n.m. v islámsky zaměřeném východě země i nejvyšší kopec s výškou přes 4000m.

Dozvěděli jsme se, proč se káfé, místní hojně pěstovaná plodina, jmenuje právě takto. Seznámili jsme se s králem vesnice Konso, která je zapsána na seznamu Unesco díky svým terasovitým polím a opevněným valům. Trochu nás vyděsil kmen Hanarů, kteří jsou velmi tvrdí a není pro ně problém podhodit postižené dítě do buše či ubít nevěrného manžela. Typičtí

jsou také díky skarifikaci kůže – čím více jizev, tím je člen kmene považován za silnějšího. Mírumilovní kočovníci nebo nejprimitivnější kmen Mursiů s typickou destičkou labreta ve spodním rtu byli pro nás velmi exotičtí. Měli jsme také možnost shlédnout rituální válku donga mezi kmeny Mursi a Surma. To vše během jednoho večera.

Přednáška byla nesmírně zajímavá především proto, že pan Jindra navštěvuje místa nezasazená turismem a snaží se místní obyvatele poznat co nejlépe. Bylo vidět, že cestování miluje a umí si všimnout věcí, které mnozí z nás nevidí, a které jeho vyprávění činí jedinečným.

Iva Chárová

Vlaštovka Pepa Lipus

O vlaštovkách říkáme, že jsou posly jara. My máme také takového posla, který s železnou pravidelností svým příjezdem do sboru oznamuje, že jaro přichází. Je to bratr Pepa Lipus, který se po odchodu zimy přesídluje na svou chaloupku do Velké Lhoty naproti evangelickému tolerančnímu kostelíku pověstnému díky působení autora broučků Jana Karafiáta. A stejně pravidelně se

s námi na podzim přichází rozloučit, protože na zimu „odlétá“ ke svému synovi. V sobotu 26. října se objevil ve sborečku opět, ale moc nás nepotěšil. Vzhledem ke svému požehnanému věku a ubývajícím silám se rozhodl, že už nám vlaštovičku dělat nebude a zůstane již napořád v péči svého milujícího syna. Jeho rozhodnutí chápeme, ale přiznáváme, že nám bude jeho přítomnost chybět. Přejeme mu do dalších let Boží požehnání přinášející také pevné zdraví, radost ze života uprostřed milující rodiny a ještě mnoho dalších let. A protože život našeho bratra Pepy byl velmi zajímavý a pestrý, slibujeme našim čtenářům, že bratra vyzpovídáme a přineseme obsáhlé povídání v některém z příštích čísel.

Iva Chárová

CENTRUM PRO RODINU
VALAŠSKÉ MEZIRÍČÍ

EKUšpacír č.5

neděle 10.11.2024

Oční studánka u Starého Jičína

*Odjezd bus z VM 12.35 hod do Nového Jičína
dále pěšky Svinec, k Oční studánce,
Starý Jičín - zpět autobusem 16.29 hod
(trasa dlouhá 7 km)*

Kontakt: cprvalasskemezirici@ado.cz , tel. 733 741 636

Jak to chodí ve sboru Trutnov

Nacházíme se v malebném podhůří Krkonoš. Jsme sbor plný života, chodí k nám mladí i starší. Nedávno jsme přivítali nového člena, který všem přinesl radost a vyčaroval úsměv na tváři. Máme to štěstí, že je v našem sboru takové množství lidí různého věku, protože díky tomu tvoříme velkou rodinu plnou dětí, rodičů, tetiček a strýčků, a samozřejmě i babiček a dědečku. Pořádáme akce jak pro členy, tak i pro přátele. Mladí se vrhli do sportování, kam s nimi rádi chodí i jejich přátelé ze škol a práce. Ti nejmladší se scházejí s kazatelem a ten je učí spoustu nových věcí. Ženy si zase udělaly pro sebe malé kroužek

tvoreň. Mládež připravuje akce pro všechny kategorie, jako jsou mexické dny, Valentýn, věnují se zpěvu a uvádění.

Ve čtvrtek se scházíme nad studiem Božího slova a společných modlitbách.

Posilujeme jeden druhého a prožíváme krásné chvíle v Boží přítomnosti. Rádi do našeho společenství zveme kazatelé z jiných sboru a vždy se radujeme z návštěv

lidí, které žel kvůli vzdálenost vídáme jednou za čas. Rádi si spolu užíváme společně obědy a společnost jeden druhého. Díky některým členům se vždy

pobavíme a nikdy nenudíme. Jsme rádi, že jsme rodina, která má radost z Boží přítomnosti a vždy je ochotna pomoci a modlit se jeden za druhého.

Jana Terbáková, laický kazatel sbor Trutnov

Několikrát do roka navštěvují Petr a Iva Chárovi náš sbor, který je od Valašského Meziříčí vzdálený téměř 300 km. Proč sem Chárovi jezdí tak často? Důvodem je sbor Trutnov. Trutnov je rodné město Petra, který zde prožil své dětství a mládí. Trutnov leží v Podkrkonošském podhůří na řece Úpě. Město je vzdálené 22km od nejvyšší hory Čech Sněžky. Ve městě žije přes 30000 obyvatel.

Sbor navštěvuje přes 50 členů, což tedy není každou sobotu. Máme tady dost starých a nemocných lidí. Každý sbor má svou atmosféru. Náš má svůj druh humoru, kterému každý hned nerozumí, ale časem snad porozumí. Vždyť my věřící nesmíme být lidé se zasmušilou tváří. Rádi se smějeme, mládež pořádá každý rok tzv. Předsilvestrovské sezení, kterému všichni zdraví členové dávají přednost před sezením u televize. Nadaní chlapci tam představují různé scénky ze života sboru, reklamy, zpíváme a nevíme, kdy se rozejít.

Náš sbor má aktivní mládež, která se schází v týdnu na turnaje volejbalů a florbalů. Mládež přivedla své kamarády ze škol a sousedy, kteří se také zúčastňují těchto sportovních aktivit. Někdy je na hřišti více přátel, než našich dětí.

Naši kazatelé Ivan Michalec (pozn.redakce - členové sboru

VM ho znají z výletu do Litoměřic) a Matěj Lavička mají dar přiblížit se lidem a vyprávět jim o Bohu.

Některá děcka z gymnázia mají každý den modlitební kroužek ve škole, kam o hlavní přestávce zvou i své spolužáky.

Dvě děvčata jsou připravována ke křtu. My starší je podporujeme modlitbami a půstem každý 2.čtvrtek v měsíci.

V okolí Trutnova je 5 sborů, pravidelně alespoň 2-3x do roka se společně scházíme. Mládež z Červeného Kostelce a Trutnova organizují každá rok mezinárodní fotbalovou soutěž „Krkonošské břevno“. Začátky byly skromné, ale díky Pánu se soutěž rozrostla. Jezdí k nám téměř pravidelně fotbalisté (bratři) z naší republiky, ale také z Francie, Polska, Švýcarska a černí bratři studující na misijních školách v Evropě, což nás moc těší. Sladit všechny týmy dá organizátorům hodně práce, která není většinou odměněna výhrou místních fotbalistů. Ale to nevádí. Rádi dopřejeme radost jiným.

Tímto bychom vás rádi pozvali na Trutnovsko, kde je překrásná krajina i milí a laskaví naši bratři a sestry.

Lydie Feniková, sbor Trutnov

Narodil jsem se 9. ledna 1956 v trutnovské porodnici do věřící adventní rodiny. Datum není důležité, důležitější je místo narození. Z toho totiž vyplývá, že stejně jako moji rodičové, tak také i můj o 3 roky starší bratr, tak i já jsem se zákonitě stal "členem" trutnovského sboru.

Nebylo nás v tuto dobu mnoho, jak se říká 5,5 členů. Ve skutečnosti nás celkem ve sboru bylo 25 členů a pár přátel. Trutnovský sbor patřil do té dnes neuznávané skupiny zákonicky uvažujících členů. Samozřejmě dnes už je to jiné, s příchodem mladých lidí se situace mění všude. Ale vzpomínám na tu dobu pouze a jen v dobrém. A to i když mi všichni říkali, že já na vojnu už určitě nepůjdu a slečnu si také nemusím shánět, protože Pán Ježíš už brzy přijde. Mysleli to dobře, ale dnes by se určitě moc a moc divili.

Celou historii trutnovského sboru nepamatuji a to ani z vyprávění. Tento sbor má již dost let přes stovku. Já ho mám v paměti až když sídlil na Horní promenádě u řeky Úpy v prvním patře takové zvláštní budovy. Místo to bylo pěkné, tiché a klidné. Hlavní vchod byl od hlavní Horské ulice a zadní právě již ze zmíněné promenády. Z města to bylo sice daleko, ale půlhodinová cesta do sboru nebylo v té době nic strašného. V roce 1982 jsme se stěhovali do nového

sboru, který byl již podstatně blíže centru města. Mnozí z vás tam byli a tak vědí. Scénář stejný jako u nás. Koupila se budova a do zahrady vyrostl nový sál s kapacitou 100 míst. Dnes místo k sezení seženete, ale pamatuji doby, kdy bylo poměrně plno. A tak se nejdříve vrchlabští odstěhovali a založili nový sbor a nakonec i Úpice si koupila také pěknou vilu a mají svůj vlastní sbor. V Trutnově tak ubilo docela dost členů, ale stále se scházejí a to i v odpoledních hodinách, které se již v našem společenství moc nepraktikují.

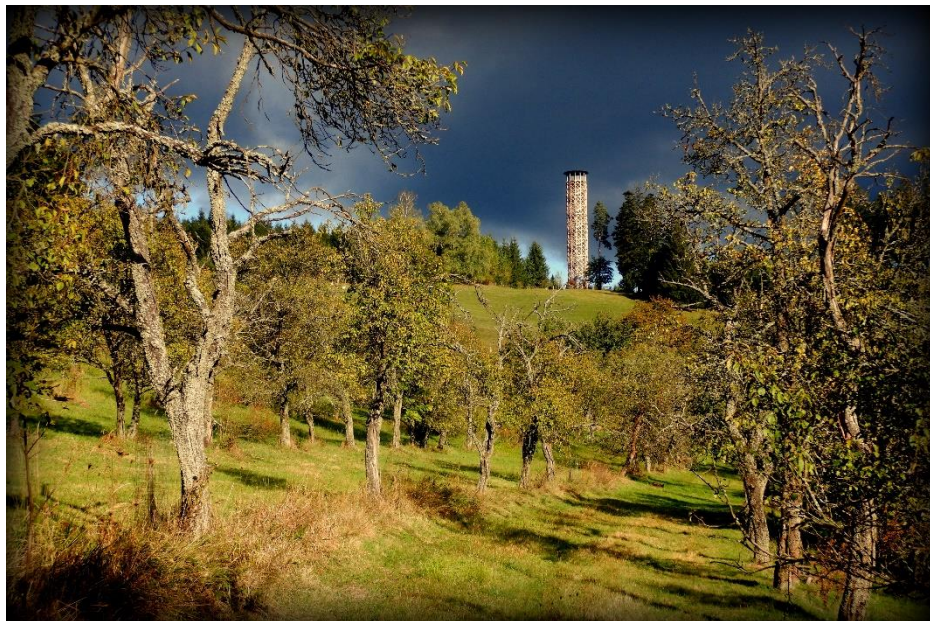
Dnes jsem již 34 let odloučen, a proto nemůžu již objektivně hodnotit stav a situaci tamního sboru, ale jako všude, tak i tam mají určitě svoje problémy a starosti. Rád se ale vrátím, nové členy znám, ale ne už tak důvěrně jako ty starší, kteří byli a jsou součástí sboru. Jenom na mě depresivně působí zjištění, kolik "sourozenců" chybí v tamních řadách a to zvláště proto, že si docela dobře pamatují, kde kdo sedával.

Takže, přeji jen a jen všechno dobré a hojnost Božího požehnání do mého mateřského sboru. Zase se uvidíme!!!!

Petr Chára

CESTOU NA VARTOVNU lidí jen poskrovnu - ekušpacír č. 4 -

Ekušpacír číslo čtyři sice neoplývá vysokou účastí, zato mu nechybí ideální počasí a tradiční skvělá nálada. V počtu osmi duší nejméně tří generací se potkáváme na hranici zlínského a vsetínského okresu. Organizátorka akce, neúnavná oznická aktivistka Jana, hned na startovní čáře rozdává tradiční domácí buchty a na zahřátí rozlívá teplý, skvěle ochucený čaj vlastní výroby. Pokud se zaměříme na ekumenickou stránku výšlapu, musíme s politováním konstatovat, že scénu opět suverénně ovládli zástupci církve obecné. Protestanty zde reprezentují pouze dva problematičtí jedinci. Jeden je napůl katolíkem a druhý zkrachovalým adventistou.

Po žluté turistické značce vyrazíme ze Syrákova na krátkou hřebenovou trasu mířící k populární rozhledně na vrchu Vartovna. Kamenitá lesní cesta vede nejprve lesem, který později vystřídají otevřené louky s občasným výskytem barevných pozdních květů.

Ale nejen květy zdobí okolí zmíněné hřebenovky. Poslední zářijová neděle místy oplývá i výskytem nepřehlédnutelných hub. Přestože potkáváme rodinky

s plnými košíky tuze jedlých bedel, není velký problém na tuto ozdobu lesů a luk tu a tam narazit.

Po třech kilometrech pohodové chůze přicházíme na rozlehlou paseku. Zdaleka viditelná kovová rozhledna láká už na první pohled. Příznivý dojem ještě umocňují žlutnoucí a červenající listy stromů a keřů, které nádherně kontrastují s temnou modří nebem se prohánějících mraků.

Zatímco polovina výpravy se spokojí s posezením u prahu třicetimetrové věže, vrcholové družstvo, jehož jsem kupodivu členem, neváhá vystoupat k její nejvyšší plošině. Až tady nám dochází význam názvu zmíněného kopce. Pochází ze slova vartovat, což nejen ve valašském jazyce znamená hlídat. Lepší místo si někdejší hlídači skutečně vybrat nemohli. Je odtud vidět nejen většina významných bodů Vsetínských, Hostýnských a Vizovických vrchů, ale v dálce lze zahlédnout i bělokarpatskou Velkou Javorinu a na protější straně beskydské velikány v podobě Smrku, Kněhyně či důvěrně známého Radhoště.

Část aktuálních účastníků pak čeká zrychlený návrat k zastávce autobusu. Výtvarníka Jindru asi neuspokojuje jednotvárný vzhled jeho odění a tak se během střemhlavého klopytání po kamenité cestě rozhodne pro razantní proměnu desingu. Elegantní kotrmelec, který se naneštěstí odehrává mimo výskyt dokumentaristy, způsobí výrazné oživení plochy tmavé mikiny, džínových kraťasů i obnažené části dolních končetin. Jedna z nich je dokonce

přizdobena zřetelným
oválným puntíkem
jasně červeného
zbarvení. Je však
otázkou, jak na změnu
vizáže zareaguje
Jindrova zákonná
manažerka.

Zkušenosti z loňského
výšlapu do
Pulčínských skal, kdy
použité textilie rovněž
hrály zemitými

odstíny, naznačují, že s vřelým uvítáním dnes Jindra počítat bezesporu nemůže. Tak i tak během půlhodiny dorazíme zpátky na Syrákov. Z názvu známého horského sedla jsme poněkud zmateni. Běžně používané tvrdé „y“, je někde nahrazeno jeho změkčelým ekvivalentem. Asi proto, že se jmenovaná lokalita mezi vybraná slova, kdy se po souhlásce „s“ může vyskytovat ypsilon, jednoduše nedostala.

Zbytečný spěch si naše pětice účastníků, jež je vázána na veřejnou dopravu, vynahrazuje

čtvrthodinovou
pauzou v docela
útulné čekárně.

Přeplněný
autobus, který se
posléze vydrápe
ze zlínské strany,
nám na náladě
příliš nepřidává.
Až do okresního
totiž města
musíme postávat
v lidmi natěsnané

středové uličce. Vlastní finále je však už dokonale pohodové, takže i tentokrát musíme chtě nechtě konstatovat, že se lehký nedělní ekušpacír opět nad očekávání vydařil.

Franta tulák Tomanec

40 let nové modlitebny - seriál vzpomínek na významné akce

ZROZENÍ CHAVERUTU

Psal se začátek roku 2004. Nějakým nedopatřením jsem byl v onu dobu vedoucím, chcete-li, starším meziříčského sboru. Nenapravitelný prožidovský aktivista Jindra Kimler mě vytrvale připomínal, že bychom měli uspořádat nějakou osvětovou akci s tematikou Izraele. Když mě asi popatnácté s tímto přáním oslovil, začal jsem o věci reálně uvažovat. Především proto, že konkrétní návrh pocházel od jeho nejstaršího synátora Petra. Pokud se nepletu, mělo se jednat o přednášku Mojžíry Kalluse, předsedy české sekce ICEJ, Křesťanského velvyslanectví Jeruzalém. Protože jsem tušil, že by to v prostředí adventistického sboru asi neprošlo, nabídl jsem Kimlerovské dvojici

protinávrh. Nepořádat jednu besedu, ale krátkou sérii na pokračování. S tím, že by většinu přednášejících tvořili členové církve. Nápad se ujal a tak vedle zmíněného předsedy měl do Valmezu přichvátat respektovaný Ludvík Švihálek a syn někdejšího adráckého ředitele Robert Řehák. Ten první měl v Izraeli provdanou vlastní dceru a často za ní cestoval, druhý zase v Jeruzalémě studoval a v onu dobu zastával v souvislosti s Izraelem docela významné funkce. Vševalašský kazatel Alan Chlebek aktivitu poželhal, rozhodily se pozvánky a tak v sobotu 6. března zmíněného roku se v modlitebně sešlo docela dost zvědavých duší. Dobré dvě třetiny z mimoadventních kruhů. Nadprůměrně fundovaný řečník Mojžíra Kallus, který přiblížil hebrejské kořeny křesťanství, nezklamal, a tak se o týden později slušná návštěvnost zopakovala. Poutavé vyprávění Ludvíka Švihálka o dochovaných stopách minulosti

vyvoleného národa o další týden později vystřídala studie Roberta Řeháka o vztahu židovských a křesťanských svátků. Z titulu funkce staršího sboru jsem se napasoval do role moderátora přednášek, což mě nutilo k zahájení a ukončení jednotlivých akcí, případně k vyhlášení diskuse. Když skončila poslední přednáška a v sále vládla velice pohodová atmosféra spojená s lítostí, že už série končí, nenapadlo mě nic lepšího než v lehké nadsázce prohodit následující souvětí: „Co kdybychom, když jsme za komančů mívali Měsíc československo – sovětského přátelství, vyhlásili březen za Měsíc přátelství valašsko-izraelského? Jindřich Kimler zbystřil, souvětí mu nepochybně nedalo klidně spát, zamířil s ním na místní radnici a výsledek znáte. Díky tehdejšímu starostovi, praktikujícímu křesťanu Bohdanu Mikuškovi vznikl festival Chaverut – Přátelství, který už slaví své dvacáté pokračování. Pod záštitou Města za tu dobu přilákal nejen tisíce účastníků nejroztodivnějších akcí, ale i významné osobnosti v podobě izraelských velvyslanců či tuzemských politických špiček. Až bude Chaverutu vystaven rodný list, v kolonce Místo narození bude napsáno: Modlitebna Církve adventistů, Valašské Meziříčí.

Sbor církve adventistů ve Valašském Meziříčí ve spolupráci s ICEJ - Mezinárodní křesťanské velvyslanectví v Jeruzalémě a SKŽ - Společnost křesťanů a Židů pořádají soubor tématických přednášek pro širokou veřejnost

IZRAEL a MY

keré se konají vždy v sobotu v 17:30 hod. v modlitebně církve adventistů ve Valašském Meziříčí, Hřbitovní ulice č.1

KDY?

KDO?

O ČEM?

6.března

RNDr. Mojmír Kallus
předseda ICEJ

Izrael a církev
Hebrejské kořeny křesťanství

20.března

Ludvík Švihálek
kazatel církve adventistů

Izrael včera
Co můžeme vidět v Izraeli z biblických dob

27.března

Mgr. Robert Řehák
předseda SKŽ

Vztah židovských a křesťanských svátků

Informace : p. Kimler – mob.: 603 153 655

Srdečně Vás zveme, vstupné dobrovolné

Písničky s příběhem

Píseň č.3 – Tebe, Boha, chválíme

Nádherná píseň, kterou zpíváme většinou po Památce večere Páně, má dlouhou historii. Te Deum laudamus (Tebe, Bože, chválíme) jsou začáteční slova latinského slavnostního hymnu, jenž dala název celé skladbě. Jeho autorství připisuje tradice biskupovu Ambroži Aureliovi působícím v Miláně

v Itálii. Údajně vznikl u příležitosti křtu Augustína, které mu Ambrož udělil v roce 387. Někteří současní badatelé pochybují o reálnosti této verze a autorství připisují Dardanskému biskupu Nicetovi z Remesiany. Další badatelé však zpochybňují i tuto hypotézu a domnívají se, že chvalozpěv vznikl sloučením dvou starších hymnů, jednoho ke chvále Boha Otce a druhého Boha Syna.

Melodii vytvořil okolo roku 1776 ve Vídni Ignatz Franz, německý katolický kněz, teolog a skladatel církevních hymnů. Narodil se 12.října 1719 ve městě Protzan v okrese Frankenstein, nyní Dolnoslezské vojvodství v Polsku a zemřel 19.srpna 1790 ve Vratislavi v jihozápadním Polsku, kde je také pohřben.

Franz studoval filozofii a teologii na universitě ve Vratislavi. V roce 1742 po ukončení studií byl

vysvěcen na kněze knížetem - biskupem Philippem Ludwigem von Sinzendorfem. Krátce nato byl delegován vikářem v Glogow ve Slezsku.

V roce 1753 byl Franz jmenován arciknězem ve slezské Slawě. V roce 1766 ho hrabě Philipp Gotthard von Schaffgotsch povolal zpět do Vratislavi a jmenoval jej vedoucím biskupského semináře.

Křesťanský vtip - Ameňák

